

فراوانی نسبی سنگ کیسه صfra در بیماران دیابتی و عوامل خطر ساز آن در مراجعه کنندگان به درمانگاه دیابت بیمارستان شریعتی طی سال های ۱۳۸۴-۸۶

شبین عباس زاده اهرنجانی^۱، ساره امینی^۱، رسول ستوده منش^۱، رامین حشمت^۱، نصیر محسنی جم^۲، محمد رضا مهاجری تهرانی^{*}

چکیده

مقدمه: سنگ کیسه صfra، یکی از شایع ترین بیماری های گوارشی در دنیاست که علل زیادی از جمله دیابت زمینه ساز آن است. هدف این مطالعه بررسی فراوانی و عوامل خطرزای ابتلا به سنگ کیسه صfra در بیماران دیابتی می باشد.

روش ها: این مطالعه به صورت مقطعی و توصیفی بوده که بر روی ۳۰۰ نفر از بیماران دیابتی مراجعه کننده به درمانگاه دیابت بیمارستان شریعتی تهران در بین سال های ۱۳۸۴ الی ۱۳۸۶ انجام گرفته است. بیماران پس از انجام سونوگرافی، براساس وجود یا عدم وجود سنگ کیسه صfra به ترتیب به دو گروه مورد و شاهد تقسیم شدند و عوامل خطرزا از طریق تحلیل های آماری مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها: در این جمعیت، فراوانی سنگ کیسه صfra ۲۰ نفر (۶.۷٪) بود و جنسیت زن با خطر ابتلا به سنگ کیسه صfra همراهی معنی دار داشت ($P=0.01$ ، $OR=22/3$ ، $CI=95/11-60/1$). میانگین سن افراد دارای سنگ کیسه صfra (۴۰.۰±۰.۱) و همچنین میانگین تعداد زایمان ها ($P=0.01$) و میانگین سن منوپوز ($P=0.02$) در گروه دارای سنگ کیسه صfra به طور معنی داری بیش از گروه فاقد سنگ بود.

نتیجه گیری: شیوع سنگ کیسه صfra در این بیماران تقریبا مشابه شیوع سنگ کیسه صfra در جمعیت ایرانی است. در این مطالعه مانند سایر مطالعات، جنسیت زن و میانگین تعداد زایمان ها و سن منوپوز با وجود سنگ کیسه صfra ارتباط داشت. پیشنهاد می گردد که در مطالعات آتی از حجم نمونه بیشتری جهت تعیین فراوانی و عوامل خطرساز احتمالی استفاده گردد و گروه ها از نظر رده سنی همسان شوند.

واژگان کلیدی: عوامل خطرساز، سنگ کیسه صfra، دیابت، شیوع

۱- مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران
۲- مرکز تحقیقات گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

*نشانی: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، طبقه پنجم، مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم، کد پستی: ۱۴۱۱۴۱۲۱۳۷، تلفن: ۰۲۱-۸۸۲۲۰۰۵۲، نمایر: ۰۲۱-۸۸۲۲۰۰۳۷، پست الکترونیک: mrmohajeri@tums.ac.ir

به دیابت در بیماران دیابتی دارای سنگ کیسه صفرا بطور

معنی داری بالاتر از سایر دیابتی ها بود [۱۰].

علت اصلی شیوع سنگ کیسه صفرا در بیماران دیابتی، اختلالات حرکتی کیسه صفرا می باشد. در این بیماران قدرت انقباضی کیسه صفرا کاهش یافته که منجر به کاهش حرکات کیسه صفرا و تخلیه صفرا می شود [۱۰] و توقف صفرا به همراه رسوب کلسترول و املاح، زمینه ساز تشکیل سنگ های صفراوی می شود. علل مختلفی مسبب این اختلال می باشند. مقاومت به انسولین به تنها ی حتی در افراد لاغر و غیر دیابتی می تواند سبب اختلال حرکت کیسه صفرا شود [۱۱]. در افراد دیابتی به علت تغییرات آترواسکلروتیک در میکروآرتریول های کیسه صفرا، دیواره آرتریول ها ضخیم شده و مجرای داخل آنها تنگ و باریک می شود که باعث کاهش خونرسانی به کیسه صفرا و کاهش حرکات آن می شود [۱۲]. نوروپاتی اتونوم در بیماران دیابتی باعث افزایش حجم متوسط کیسه صفرا در حالت ناشتا در بیماران دیابتی می شود [۱۰]. همچنین مشاهده شده است که در بیماران دیابتی دارای سنگ کیسه صفرا، برخی تغییرات ژنتیکی مانند کاهش بیان ژن گیرنده CCK-A³ در دیواره عضلات صاف کیسه صفرا می تواند به طور معنی داری سبب کاهش حساسیت این عضلات به کله سیستوکینین و حرکت کیسه صفرا گردد [۱۳].

عوامل خطر و پاتوژن تشکیل سنگ کیسه صفرا در بیماران دیابتی هنوز بطور کامل بررسی نشده اند. هدف از این مطالعه، بررسی فراوانی و عوامل خطرزای ابتلا به سنگ کیسه صفرا در بیماران دیابتی بوده تا بدین ترتیب میزان شیوع این اختلال گوارشی در این جمعیت هدف مشخص شده، همچنین عوامل مرتبط با آن پرای برنامه ریزی های آتی در جهت کاهش بروز آن مشخص گردند.

روش ها

این مطالعه یک مطالعه مقطعی^۴ و توصیفی^۵ بود که بر روی ۳۰۰ نفر از بیماران دیابتی مراجعه کننده به درمانگاه دیابت بیمارستان شریعتی تهران در بین سال های ۱۳۸۴ الی ۱۳۸۶

مقدمه

سنگ کیسه صفرا یکی از شایع ترین بیماری های گوارشی در دنیاست که علل زیادی زمینه ساز آن هستند [۱]. از علل شناخته شده مسبب سنگ کیسه صفرا می توان چاقی (افزایش نمایه توده بدنی^۱) [۲]، دیابت [۳]، عدم تحمل گلوکز [۲]، افزایش سن [۴-۵] و جنسیت زن [۳]، کبد چرب [۵]، مصرف داروهای خوراکی ضد بارداری (OCP)^۲ [۶،۵]، سابقه خانوادگی سنگ کیسه صفرا در اقوام درجه یک [۵]، کاهش وزن ناگهانی [۶]، حاملگی [۶] و عوامل ژنتیکی [۶] را نام برد.

شیوع سنگ کیسه صفرا در کشورهای غربی بیشتر و در کشورهای آسیایی کمتر است [۱]. شیوع سنگ در سوئد در زنان ۲/۱۷٪ و در مردان ۴/۱۲٪ است و با افزایش سن، شیوع آن افزایش می یابد بطوری که ۷۵٪ زنان و ۳۲٪ مردان بالای ۷۵ سال سوئدی سنگ کیسه صفرا و یا سابقه کوله سیستکتومی دارند [۷]. شیوع آن در تایوان از ۳/۴٪ تا ۷/۱۰٪ متفاوت گزارش شده است [۸]. در مطالعه ای در ایران، شیوع سنگ کیسه صفرا در زنان و مردان ۳۱ تا ۴۰ سال کم و به ترتیب ۸/۱٪ و ۳/۰٪ بوده ولی در زنان و مردان ۷۱ تا ۸۰ ساله افزایش ناگهانی داشته و به ترتیب ۶/۲۴٪ و ۵/۱۲٪ گزارش شده است [۸]. همچنین در مطالعه ای که بر روی اجساد ایرانی انجام شده بود، شیوع سنگ ۳/۶٪ بود و شیوع در زنان به طور غیر معنی دار بیش از مردان بود [۲].

شیوع سنگ کیسه صفرا در بیماران دیابتی در مطالعه ای ۱۰ ساله که در جنوب شرقی انگلیس انجام شد، دو برابر جمعیت عمومی بود [۹]. در شمال ایتالیا نیز تقریبا همین میزان گزارش شد (۲۵٪ در مقابل ۱۴٪) و شیوع سنگ کیسه صفرا در زنان دیابتی بالاتر از مردان بود (۲۹٪ در مقابل ۲۲٪) و با افزایش نمایه توده بدنی و داشتن سابقه خانوادگی سنگ کیسه صفرا، این میزان افزایش می یافتد [۱۰]. در یک مطالعه مورد- شاهدی در کشور هند، شیوع سنگ کیسه صفرا در بیماران دیابتی حدود ۵ برابر گروه کنترل بیان شد که ۷۳٪ این بیماران زن بودند و طول ابتلا

3- Cholecystokinin-A

1- Cross Sectional

2- Descriptive

1- Body Mass Index

2- Oral Contraceptive Pills

اسهال، بیوست و هپاتومگالی. پس از انجام سونوگرافی ALOKA Japan 3.5MHZ Real Time) real time همکاری سونوگرافیست و متخصص گوارش، بیماران بر اساس وجود و یا عدم وجود سنگ کیسه صفرا به ترتیب به دو گروه مورد و شاهد تقسیم شدند و از نظر عوامل خطر مورد تحلیل آماری قرار گرفتند. کلیه اطلاعات توسط برنامه SPSS ویرایش ۱۵ آنالیز گردید. جهت مقایسه متغیرهای کمی بین دو گروه دارا و فاقد سنگ کیسه صفرا از آزمون t-test و متغیرهای کیفی Chi-square و Fisher exact استفاده شد و سطح معنی دار در آزمونها $P \leq 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

این مطالعه بر روی ۳۰۰ نفر از بیماران دیابتی نوع ۱ و ۲ مراجعه کننده به درمانگاه دیابت بیمارستان شریعتی تهران صورت گرفت. میانگین سن بیماران مورد بررسی 54 ± 10 سال بود و فراوانی مردان و زنان یکسان بوده و ۹۸٪ افراد متاهل بودند. در این جمعیت ۹ نفر (۳٪) دیابت نوع ۱ و ۲۹۱ نفر (۹۷٪) دیابت نوع ۲ داشتند و ۵۷٪ تحت درمان با انسولین، ۸۰٪ تحت درمان با داروهای خوراکی پایین آورنده قدر خون و در نهایت ۱۴٪ تحت درمان به روش تزریقی و خوراکی بودند.

در بررسی تاریخچه بیماران، تقریباً ۱۳/۳٪ سابقه خانوادگی (درجه اول) سنگ کیسه صفرا و ۱۲/۷٪ سابقه خانوادگی (درجه اول) کوله سیستکتومی را داشتند. در بررسی بالینی و سونوگرافی بیماران، در ۲۵٪ بیماران هپاتومگالی، ۳/۳۶٪ اسپلنوگالی و ۷۲٪ بیماران کبد چرب با فراوانی ۹۵/۷٪ گردیدیک، ۳/۷۳٪ گرید دو و ۴/۰٪ گرید سه مشاهده شد. فراوانی افراد دارای سنگ کیسه صفرا در این جمعیت دیابتی ۲۰ نفر (۶/۷٪) بود. تنها ۱/۷٪ افراد استفاده از الكل را ذکر کردند. فراوانی مصرف سیگار و اوپیوئید به ترتیب ۹/۳٪ و ۳٪ گزارش شد.

نتایج نشان می‌دهد که میانگین سن افراد دارای سنگ کیسه صفرا به طور معنی داری (۵/۹ سال) بیش از گروه فاقد سنگ بودند ($P=0.01$). ولی بین گروههای سنی و بروز سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی داری وجود نداشت

انجام گرفت و در کمیته اخلاق بژوهشکده علوم غدد و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی تهران تصویب شد. معیارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از تکمیل رضایتمنه کتبی، وجود سابقه مثبت دیابت براساس شرح حال و یا مصرف داروهای پایین آورنده قند خون، انسولین و یا $BS^1 < ۱۲۶$ mg/dl و یا $BS^2 > ۲۰۰$ mg/dl [۱۴]. بیماران در صورت عدم رضایت برای ورود به طرح و یا داشتن سابقه قبلی جراحی کوله سیستکتومی از مطالعه حذف شدند. سپس پس از انجام هماهنگی های لازم بین مرکز تحقیقات گوارش و درمانگاه دیابت، بیماران به روش غیر تصادفی ساده^۳ یعنی به ترتیب مراجعة به درمانگاه تا تکمیل حجم نمونه وارد مطالعه شدند؛ از طرف دیگر، بیماران به ترتیب به دو گروه زن و مرد تقسیم شده و به بخش سونوگرافی مرکز تحقیقات گوارش و کبد معروفی شده و در آنجا تحت سونوگرافی کبد، کیسه صفرا و مجاري صفوراوی و بررسی سنگ و Sludge (لجن صفوراوی) و همچنین کله سیستیت مزمن قرار گرفتند و داده های سونوگرافی در پرسشنامه ثبت گردید. پرسشنامه دیگری در مورد اطلاعات دموگرافیک بیمار شامل سن، جنس، قد، وزن، BMI، تحصیلات، شغل، وضعیت تا هل، سابقه کوله سیستکتومی، نوع دیابت، طول مدت ابتلا به دیابت، نوع درمان دیابت در طی ۱۰ سال گذشته، سابقه خانوادگی (درجه اول) سنگ کیسه صفرا یا کوله سیستکتومی، وضعیت و سن منوپوز، مدت مصرف قرص های ضد بارداری، تعداد زایمان ها، سابقه مصرف سیگار، الكل و اعتیاد به مواد مخدر تکمیل گردید. BMI با تقسیم وزن بر حسب کیلوگرم بر مجازور قد بر حسب متر محاسبه گردید [۱۵]. میزان آزمایشگاهی تست های کبدی و بیوشیمیابی و سایر تست های مورد بررسی بر اساس آخرین اطلاعات آزمایشگاهی قبلی بیمار و یا در صورت عدم وجود در پرونده، بر اساس آزمایش های درخواست شده، در پرونده ثبت شد. عالیم مورد بررسی در معاینه و شرح حال بیماران عبارت بودند از: تهوع و استفراغ، بی اشتہابی، کاهش وزن بیش از ۵ کیلوگرم در طی ۳ ماه، درد شکمی، آسیت، اسپلنوگالی،

3- Fasting Blood Sugar

4- Blood Sugar

5- Sequential

کیسه صفرا بود ($P=0.02$). ولی بین میانگین تعداد ماههای مصرف OCP بین دو گروه دارا و فاقد سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی‌داری یافت نشد ($P>0.05$) (جدول ۱). نتایج نشان می‌دهد که جنسیت با ایجاد سنگ کیسه صفرا ارتباط معنی‌دار داشت بطوری که زنان بیش از مردان دچار سنگ کیسه صفرا می‌شدند ($OR=3/22$, CI ۰.۹۵-۱.۱۱, $P<0.05$) (جدول ۲).

($P=0.05$). همچنین میانگین تعداد زایمان‌ها در گروه دارای سنگ کیسه صفرا به طور معنی‌داری بیش از گروه فاقد سنگ بود ($P=0.01$); ولی بین وزن، قد، میزان BMI و طول مدت ابتلا به دیابت در دو گروه دارا و فاقد سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی‌داری بدست نیامد ($P>0.05$). از طرف دیگر، میانگین سن منوپوز در گروه دارای سنگ کیسه صفرا به طور معنی‌داری بیش از گروه فاقد سنگ

جدول ۱- مقایسه پارامترهای کمی بیماران دیابتی در دو گروه فاقد و دارای سنگ کیسه صفرا

نام پارامتر	دارای سنگ صفرا	فاقد سنگ صفرا
سن*	۵۳±۱۰	۵۹±۸
BMI**	۲۶/۱±۴/۱	۲۵/۹±۳/۷
تعداد زایمان‌های*	۴±۲	۶±۳
سن منوپوز (سال)*	۴۸±۵	۵۰±۲
مدت مصرف OCP (ماه)***	۵±۵	۶±۵

* مقادیر P معنی‌دار بود ($P<0.05$).

BMI: Body Mass Index **

OCP: Oral Contraceptive Pills ***

مقادیر به صورت Mean ± SD بیان شده‌اند

جدول ۲- مقایسه پارامترهای کیفی بیماران دیابتی در دو گروه فاقد و دارای سنگ کیسه صفرا

نام پارامتر	دارای سنگ صفرا	فاقد سنگ صفرا	جنسیت*
وضعیت تا هل			
مرد	(۵۱/۸) ۱۴۵	(۲۵) ۵	
زن	(۴۸/۲) ۱۳۵	(۷۵) ۱۵	
نوع دیابت			
متا هل	(۹۷/۹) ۲۷۴	(۱۰۰) ۲۰	
مجرد	(۲/۱) ۶	(۰)	
خوراکی	(۳/۶) ۲	(۰)	یک
انسولین	(۹۶/۸) ۲۷۱	(۱۰۰) ۲۰	دو
خوراکی انسولین	(۸۰) ۲۲۴	(۸۵) ۱۷	
صرف الكل	(۷/۱) ۱۷	(۰)	
بله	(۱۳/۹) ۳۹	(۱۵) ۳	
خیر	(۱/۴) ۴	(۵) ۱	
صرف سیگار	(۹۸/۶) ۲۷۶	(۹۵) ۱۹	
بله	(۹/۶) ۲۷	(۵) ۱	
خیر	(۹۰/۴) ۲۵۳	(۹۵) ۱۹	
صرف اپیوم	(۳/۲) ۹	(۰)	
بله	(۹۶/۸) ۲۷۱	(۱۰۰) ۲۰	
خیر			

ادامه جدول ۲ در صفحه بعد

ادامه جدول ۲

مصرف OCP در زنان	
(۳۶/۳)۵۳	(۱۰۰)۴
(۶۳/۷)۹۳	(۰)۰
سابقه فامیلی کوله سیستکتومی (درجه اول)	
(۱۲/۵)۳۵	(۱۵)۳
(۸۷/۵)۲۴۵	(۸۵)۱۷
سابقه فامیلی سنگ صفرا (درجه اول)	
(۱۲/۹)۳۶	(۲۰)۴
(۸۷/۱)۲۴۴	(۸۰)۱۶

* مقادیر P معنی دار بود ($P < 0.05$).

مقادیر به صورت تعداد (درصد) بیان شده‌اند.

جدول ۳- مقایسه یافته‌های بالینی و سونوگرافی بیماران دیابتی در دو گروه فاقد و دارای سنگ کیسه صفرا

نام پارامتر	دارای سنگ صفرا	فاقد سنگ صفرا	درد شکم*
(۹۹/۶) ۲۷۹	(۹۰)۲	(۱۰)۲	بله
(۹۹/۳) ۲۷۸	(۱۰)۰	(۹۰)۱۸	خیر
(۹۹/۳) ۲۷۷	(۱۰)۰	(۱۰)۰	تهوع و استفراغ
(۹۸/۲) ۲۷۵	(۱۰)۰	(۱۰)۰	بله
(۹۸/۲) ۲۷۵	(۱۰)۰	(۱۰)۰	خیر
(۹۶/۷۶) ۲۶۸	(۹۵)۱۹	(۹۵)۱	بی اشتہایی
(۷۴/۹) ۲۰۷	(۷۵)۱۵	(۷۵)۵	کاهش وزن
(۷۲/۲) ۱۹۹	(۷۵)۵	(۷۵)۵	بیوست
(۷۲/۲) ۱۹۹	(۷۵)۱۵	(۷۵)۰	بله
(۹۰/۴) ۲۳۴	(۹۰)۱۸	(۹۰)۲	خیر
کبد چرب		اسپلنو مگالی	
(۹/۶) ۲۵	(۹۰)۲	(۹۰)۱	بله
(۹۰/۴) ۲۳۴	(۹۰)۱۸	(۹۰)۱۹	خیر
پروتئینوری		هپاتومگالی	

* مقادیر P معنی دار بود ($P < 0.05$).

مقادیر به صورت تعداد (درصد) بیان شده‌اند.

در مطالعه ما ارتباط معنی‌داری بین وزن و میزان BMI در بیماران دیابتی با ایجاد سنگ کیسه صفرا بدست نیامد و حتی میانگین وزن افراد دارای سنگ کیسه صفرا به طور غیر معنی‌داری کمتر از افراد فاقد سنگ بود و این خلاف مطالعاتی است که افزایش وزن و BMI را یکی از عوامل خطرساز سنگ کیسه صفرا دانسته‌اند [۱۶، ۳]. همچنین در برخی مطالعات ارتباطی بین افزایش دور کمر و سنگ کیسه صفرا مشاهده شده است [۱۷]. در مطالعه Liu و همکارانش در تایوان، $\leq 27 \text{ kg/m}^2$ BMI در مقایسه با BMI کمتر از ۲۴، با افزایش شیوع سنگ کیسه صفرا مرتبط بوده است (۰/۸۸-۰/۰۴؛ CI/۹۵: ۱/۷۴، OR=۱/۷۴) [۱]. حتی چاقی همراه با دیابت نوع ۲ و یا بدون وجود آن می‌تواند عامل خطرسازی برای سنگ کیسه صفرا باشد [۴]؛ البته مشاهده شده که سنگ کیسه صفرا می‌تواند حتی در مردان غیر دیابتی و غیر چاق نشانه‌ای از مقاومت به انسولین باشد [۵].

در مطالعه ما ارتباطی بین مصرف سیگار، اپیوئید و الكل با سنگ کیسه صفرا بدست نیامد که این مطلب با برخی مطالعات دیگر همخوانی دارد [۱۹، ۱۸، ۱۶]؛ البته مصرف الكل در جامعه ایرانی به دلیل بافت مذہبی کمتر از کشورهای دیگر است و همچنین میزان مصرف سیگار و اپیوئید ممکن است بخاطر برخی ملاحظات اجتماعی کمتر از واقع گزارش شده باشد.

در این مطالعه جنسیت با سنگ کیسه صفرا ارتباط معنی‌دار داشته و سنگ در زنان بیش از مردان گزارش شده است که این مطلب با مطالعات دیگر که جنسیت زن را یکی از عوامل خطرساز سنگ کیسه صفرا دانسته‌اند همخوانی دارد [۲۰، ۳]؛ البته برخی معتقدند که این ارتباط وابسته به سن است و در زنان جوانتر این ارتباط واضح‌تر بوده و با افزایش سن کمتر می‌گردد [۶]. از طرف دیگر دیده شده که زنان نسبت به مردان سنگ‌های متعدد کیسه صفرا داشته‌اند [۱].

همچنین در این مطالعه میانگین سنی افراد دارای سنگ به طور معنی‌داری بیش از افراد فاقد سنگ بود ولی ارتباط معنی‌داری بین گروه‌های سنی و سنگ کیسه صفرا بدست نیامد و این خلاف مطالعاتی است که افزایش سن را یکی از عوامل خطرساز سنگ کیسه صفرا می‌دانند [۱۷، ۱-۵]؛ البته سن در

در بررسی مقادیر آزمایشگاهی اندازه‌گیری شده، AST^۱, Hb^۸, TG^۳, ALT^۲, HbA_{1C}^۶, HDL^۵, LDL^۴, WBC^۷ و FBS Bilirubin total/Direct و سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی‌داری یافت نشد ($P>0/05$). همچنین اختلاف معنی‌داری بین استفاده از مصرف سیگار، اوپیوئید، الكل و OCP با بروز سنگ کیسه صفرا وجود نداشت ($P>0/05$). سابقه خانوادگی سنگ کیسه صفرا و کوله سیستکتومی در بیمار با بروز سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی‌داری نداشت (۰/۰۵ > P) (جدول ۲)؛ از طرف دیگر بین اسپلنو-مگالی، هپاتومگالی، پروتئین اوری، کبد چرب و گریدینگ آن و سایر موارد ذکر شده در معاینه با سونوگرافی و بروز سنگ کیسه صفرا اختلاف معنی‌دار دیده نشد ($P>0/05$) (جدول ۳). تنها یک درصد از جمعیت مورد مطالعه دچار درد شکمی بودند و بین وجود درد شکمی و سنگ کیسه صفرا رابطه معنی‌دار بدست آمد ($P=0/01$) (Fisher exact test).

در این مطالعه ۹ نفر از بیماران دیابت نوع ۱ داشتند و هیچکدام از آنان سنگ کیسه صفرا نداشتند و تمام افراد با سنگ کیسه صفرا، دارای دیابت نوع ۲ بودند و بین نوع دیابت و همچنین نوع درمان دیابت و بروز سنگ کیسه صفر اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P>0/05$) (جدول ۲).

بحث

این مطالعه به منظور بررسی شیوع سنگ کیسه صفرا و عوامل خطرساز آن در بیماران دیابتی مراجعه کننده به درمانگاه دیابت بیمارستان شریعتی انجام شد و نشان داد که در این بیماران شیوع سنگ کیسه صفرا ۰/۷٪ است که تقریباً مشابه شیوع سنگ کیسه صفرا در جمعیت ایرانی است (بر اساس مطالعه‌ای بر روی اجساد ایرانی، شیوع سنگ ۰/۷٪ گزارش شده) [۲].

1- Aspartate Aminotransferase

2- Alanine Aminotransferase

3- Triglyceride

4- Low-density lipoprotein

5- High-density lipoprotein

6- Glycosylated Hemoglobin, Type A1C

7- White Blood Cell

8- Hemoglobin

بین سطح قند خون ناشتا و سنگ کیسه صfra ارتباط معنی‌دار بدست آمده است [۲۰].

در مطالعه ما بین درد شکم و سنگ کیسه صfra ارتباط معنی‌دار بدست آمد و در مطالعه‌ای که در ایتالیا انجام شده بود نیز در در اپیگاستریوم / هیپوکلدریوم راست، تنها عالیم مرتبط با سنگ کیسه صfra بودند [۲۱].

به طور خلاصه، با این که دیابت یکی از عوامل خطرساز سنگ کیسه صfra بیان شده، در این مطالعه شیوع سنگ کیسه صfra در بیماران دیابتی تقریباً مشابه شیوع سنگ کیسه صfra در جمعیت ایرانی و به نظر متفاوت با شیوع آن در جمعیت‌های دیگر است.

سپاسگزاری

از مرکز تحقیقات گوارش و کبد و مرکز تحقیقات غدد درون ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی تهران جهت تامین منابع مالی و نیروی انسانی جهت پیشبرد این تحقیق و همکاری ویژه آقای دکتر ستوده منش در انجام سونوگرافی real time کمال تشکر و قدردانی می‌شود.

مطالعه‌ای که بر روی اجسام در ایران انجام شده بود با افزایش شیوع در زنان به طور غیر معنی‌دار بیش از مردان بود [۲].

در مطالعه ما بین سابقه خانوادگی سنگ کیسه صfra و کوله سیستکتومی ارتباط معنی‌داری بدست نیامد که این یافته با مطالعه Festi و همکارانش در ایتالیا همخوانی دارد [۲۱]، با این وجود رابطه مثبت بین سابقه خانوادگی سنگ و ایجاد سنگ کیسه صfra نیز مشاهده شده است [۳].

در این مطالعه میانگین تعداد زایمان‌ها در گروه دارای سنگ به طور معنی‌داری بیش از گروه فاقد سنگ بود ولی در برخی مطالعات این ارتباط مشاهده نشده است [۲۱]. ما هیچ ارتباطی بین مدت مصرف قرص ضد بارداری خوراکی و سنگ پیدا نکردیم که با مطالعه Festi و همکارانش همخوانی دارد [۲۱] ولی اکثر مطالعات از مصرف OCP به عنوان عامل خطری برای سنگ کیسه صfra نام می‌برند [۱۸، ۲۲]؛ بطوری که دیده شده در جوامعی که مصرف قرص ضد بارداری بیشتری دارند و یا تحت درمان هورمونی برای منیپوز (HRT)^۱ هستند، احتمال ابتلاء سنگ بیشتر بوده است [۱۸]؛ البته این ارتباط وابسته به سن بوده و در زنان جوانتر بیشتر است [۶]، همچنین وابسته به دوز استروژن نیز می‌باشد و اثر آن در داروهای جدید با استروژن کم هنوز اثبات نشده است [۶].

در مطالعه ما بین هیچ کدام از پارامترهای آزمایشگاهی اندازه‌گیری شده و سنگ کیسه صfra ارتباطی مشاهده نشده ولی برخی مطالعات حاکی از وجود چنین ارتباطاتی هستند؛ برای مثال در مطالعه Tung و همکارانش در تایوان، افزایش سطوح ALT با ایجاد سنگ کیسه صfra در بیماران دیابتی ارتباط داشته است [۱۷]؛ همچنین در برخی دیگر ارتباط آن با لیپید پروفایل گزارش می‌گردد؛ برای مثال یکی از عمل پاتولوژیک سنگ کیسه صfra، کولسترونولوزیس^۲ آن بوده که با سطح بالای کلسترول سرم ارتباط دارد [۲۳]، ولی در مطالعه Dugue و همکارانش ارتباط معکوسی بین سنگ کیسه صfra و سطح کلسترول سرم حاصل شد [۲۴] از طرف دیگر ارتباط معنی‌داری بین سنگ کیسه صfra و چاقی و هیپر تری‌گلیسیریدمی در زنان گزارش شده؛ در حالی که در مردان

1- Hormone Replacement Therapy
2- Cholesterolosis

مأخذ

1. Liu CM, Tung TH, Chou P, Chen VT, Hsu CT, Chien WS, Lin YT, Lu HF, Shih HC, Liu JH. Clinical correlation of gallstone disease in a Chinese population in Taiwan: experience at Cheng Hsin General Hospital. *World J Gastroenterol* 2006; 12(8):1281-6.
2. Farzaneh Sheikh Ahmad E, Zavvareh HT, Gharadaghi J, Sheikhvatan M. Prevalence and characteristics of gallstone disease in an Iranian population: a study on cadavers. *Hepatobiliary Pancreat Dis Int* 2007; 6(5):509-12.
3. Pagliarulo M, Fornari F, Fraquelli M, Zoli M, Giangregorio F, Grigolon A, Peracchi M, Conte D. Gallstone disease and related risk factors in a large cohort of diabetic patients. *Dig Liver Dis* 2004; 36(2):130-4.
4. Pacchioni M, Nicoletti C, Caminiti M, Calori G, Curci V, Camisasca R, Pontiroli AE. Association of obesity and type II diabetes mellitus as a risk factor for gallstones. *Dig Dis Sci* 2000; 45(10): 2002-6.
5. Chang Y, Sung E, Ryu S, Park YW, Jang YM, Park M. Insulin resistance is associated with gallstones even in non-obese, non-diabetic Korean men. *J Korean Med Sci* 2008; 23(4): 644-50.
6. Novacek G. Gender and gallstone disease. *Wien Med Wochenschr* 2006; 156(19-20):527-33.
7. Borch K, Jönsson KA, Zdolsek JM, Haldestam I, Kullman E. Prevalence of gallstone disease in a Swedish population sample. Relations to occupation, childbirth, health status, life style, medications, and blood lipids. *Scand J Gastroenterol* 1998; 33(11):1219-25.
8. Massarrat S. Prevalence of gallstone disease in Iran. *J Gastroenterol Hepatol* 2001; 16(5):564-7.
9. Khan HN, Harrison M, Bassett EE, Bates T. A 10-Year Follow-up of a Longitudinal Study of Gallstone Prevalence at Necropsy in South East England. *Dig Dis Sci* 2009. [Epub ahead of print].
10. Raman PG, Patel A, Mathew V. Gallbladder disorders and type 2 diabetes mellitus--a clinic-based study. *J Assoc Physicians India* 2002; 50:887-90.
11. Nakeeb A, Comuzzie AG, Al-Azzawi H, Sonnenberg GE, Kisseebah AH, Pitt HA. Insulin resistance causes human gallbladder dysmotility. *J Gastrointest Surg* 2006; 10(7): 940-9.
12. Ding X, Gong JP, Lu CY, Liu CA, Shi YJ, Gao GW. Relation of abnormal gallbladder arterioles to gallbladder emptying in patients with gallstone and diabetes mellitus. *Hepatobiliary Pancreat Dis Int* 2004; 3(2):275-8.
13. Ding X, Lu CY, Mei Y, Liu CA, Shi YJ. Correlation between gene expression of CCK-A receptor and emptying dysfunction of the gallbladder in patients with gallstones and diabetes mellitus. *Hepatobiliary Pancreat Dis Int* 2005; 4(2):295-8.
14. American Diabetes Association. Diagnosis and classification of diabetes mellitus (position statement). *Diabetes Care* 2005; 28 (Suppl.1): S37-42.
15. WHO expert consultation. Appropriate body mass index for Asian population and its implications for policy and intervention strategies. *Lancet* 2004; 363:157-163.
16. Katsika D, Tuvblad C, Einarsson C, Lichtenstein P, Marschall HU. Body mass index, alcohol, tobacco and symptomatic gallstone disease: a Swedish twin study. *J Intern Med* 2007; 262(5):581-7.
17. Tung TH, Ho HM, Shih HC, Chou P, Liu JH, Chen VT, Chan DC, Liu CM. A population-based follow-up study on gallstone disease among type 2 diabetics in Kinmen, Taiwan. *World J Gastroenterol* 2006; 12(28):4536-40.
18. Friedrich N, Völzke H, Hampe J, Lerch MM, Jørgensen T. Known risk factors do not explain disparities in gallstone prevalence between Denmark and northeast Germany. *Am J Gastroenterol* 2009; 104(1):89-95.
19. Kono S, Eguchi H, Honjo S, Todoroki I, Oda T, Shinchi K, Ogawa S, Nakagawa K. Cigarette smoking, alcohol use, and gallstone risk in Japanese men. *Digestion* 2002; 65(3):177-83.
20. Sun H, Tang H, Jiang S, Zeng L, Chen EQ, Zhou TY, Wang YJ. Gender and metabolic differences of gallstone diseases. *World J Gastroenterol* 2009; 15(15):1886-91.
21. Festi D, Dormi A, Capodicasa S, Staniscia T, Attili AF, Loria P, Pazzi P, Mazzella G, Sama C, Roda E, Colecchia A. Incidence of gallstone disease in Italy: results from a multicenter, population-based Italian study (the MICOL project). *World J Gastroenterol* 2008; 14(34):5282-9.
22. Stuart GS, Tang JH, Heartwell SF, Westhoff CL; QuickStart Study Group. A high cholecystectomy rate in a cohort of Mexican American women who are postpartum at the time of oral contraceptive pill initiation. *Contraception* 2007; 76(5):357-9.
23. Khairy GA, Guraya SY, Murshid KR. Cholesterolemia. Incidence, correlation with serum cholesterol level and the role of laparoscopic cholecystectomy. *Saudi Med J* 2004; 25(9): 1226-8.
24. Duque MX, Morán S, Salmerón-Castro J, Kageyama ML, Rodríguez-Leal G, Ramos ME, Uribe M. Inverse association between plasma cholesterol and gallstone disease. *Arch Med Res* 1999; 30(3):190-7.